

РЕШЕНИЕ

№ 242

гр. Кюстендил, 29.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, III СЪСТАВ, в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Б. Савова

Членове: Татяна Хр. Костадинова
 Елисавета Г. Деянчева

при участието на секретаря Галина Г. Кирилова
като разгледа докладваното от Елисавета Г. Деянчева Въззивно гражданско дело № 20231500500111 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава Двадесета „Въззивно обжалване“, чл.258 и сл. от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по въззивна жалба, депозирана от Е. Й. Д., ЕГН: *****, с адрес с. Бистрица, общ. Дупница, чрез пълномощника му адв. Ю. С. от АК-Кюстендил, насочена против Решение № 600/21.12.2022 г., постановено по гр.д. № 1723 от описа на Районен съд – Дупница за 2022 г.

Жалбоподателят поддържа, че решението е неправилно.

Не споделя извода на ДРС, че ответницата е едноличен собственик и на складовите помещения (мазетата), разположени под собствения ѝ първия жилищен етаж, с идентификатор 04220.55.77.4.1. Наведени са доводи, че те не са самостоятелен обект по КKKP, заради което без правно значение било отразяването в Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 60, том I, дело № 55/29.04.2011 г. Освен това за втория етаж не били предвидени складови помещения, противно на указаното в чл. 40 от ЗУТ.

С оглед изложеното изводът на съда, че мазетата са прилежаща част към първия етаж, бил в противоречие със закона.

При развитите доводи иска да бъде отменено постановеното решение.

Не ангажира доказателствени искания.

Претендират се сторените пред тази инстанция деловодни разноси.

В законоустановеният срок по чл. 263 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от въззиваемата страна М. Д., чрез процесуалния ѝ представител адв. Е. П. от САК.

Сочи се, че макар да е допустима, въззивната жалба е неоснователна, а атакуваният съдебен акт – обоснован, валиден, допустим и правилен.

Изложени са съображения по същество, като се споделят изцяло изводите на ДРС, т.к. ответницата била едноличен собственик на процесните мазета.

Твърди се неоснователност на тезата, че по силата на закона и като собственик на един от етажите в сградата, ищецът притежава и правото на собственост по отношение на 1/12 ид.ч. от мазетата.

Поради изложеното смята, че жалбата е неоснователна, а атакуваният акт се иска да бъде потвърден.

Поддържа искане за присъждане на разноски по повод процесуалното представителство и пред въззивната инстанция.

Не са заявени доказателствени искания.

В съдебно заседание постъпилата жалба, както и отговорът, се поддържат.

Съдът като съобрази доводите във въззивната жалба, както и събраните доказателства по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

1. Относно допустимостта на жалбата:

Подадената жалба е процесуално допустима. Същата е депозирана в законоустановения срок и от лице, имащо правен интерес от провеждане на настоящото производство, а предмет на оспорване е съдебен акт, подлежащ на въззивна проверка от страна на Кюстендилския окръжен съд (КОС).

2. Относно валидността и допустимостта на първоинстанционното решение:

При извършената служебна проверка настоящият въззивен съдебен състав намира, че първоинстанционното решение е **валидно**. Постановено е от надлежен съдебен орган, функциониращ в надлежен състав в пределите на правораздавателната власт на съда, изготвено е в писмена форма и е подписано от състава, който го е постановил.

Същото обаче се явява НЕДОПУСТИМО, поради което се налага да бъде обезсилено и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. Съображенията в подкрепа на така формулирания извод са следните:

Предмет на разглеждане пред районната инстанция е била претенцията на Е. Й. Д., ЕГН: *****, против М. Й. Д., ЕГН: *****, за разпределение на ползването по реда на чл. 32, ал. 2 от ЗС, на складови помещения (мазета), находящи се под първи жилищен етаж на сграда с идентификатор 04220.55.77.4 по КKKP на с. Бистрица, общ. Дупница, обл. Кюстендил, одобрена със Заповед № 300-5-60/05.08.2004г. на ИД на АГKK, адрес на сградата: с. Бистрица, ул. ***, със застроена площ от 89 кв.м., брой етажи: 2, брой самостоятелни обекти в сградата: 2, предназначение[1]жилищна сграда-еднофамилна, стар идентификатор: 04220.55.77.1; 04220.55.77.2, номер по предходен план: 04220.55.77.1, 04220.55.77.2, разположена в поземлен имот с идентификатор 04220.55.77 по КKKP на с.Бистрица, общ.Дупница, обл.Кюстендил, одобрена със Заповед № 300-5-60/05.08.2004г. на ИД на АГKK, с площ от 692 кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване /до 10м/, предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 562, квартал: 10, парцел: XII, при съседи: поземлени имоти с

идентификатори №№ 04220.55.76, 04220.55.75, 04220.55.74, 04220.55.78 и 04220.55.467.

Процедурата, уредена от законодателя в цитирания нормативен текст на ЗС, представлява осъществяване на спорна съдебна администрация на граждански правоотношения по повод ползването на обща вещ (вещи). При разрешаване на спора между съсобствениците се съобразяват техните права, направените подобрения, фактическото състояние на имота и предназначението му. Като съдът няма право да предписва или да взема предвид каквито и да било бъдещи преустройства с цел обособяване на отделни дялове за ползване – *Решение № 71 от 19.04.2011 г. по гр. д. № 727/2010 г., II г.о.*; *Решение № 309 от 24.10.2012 г. по гр. д. № 226/2012 г., I г.о.* и *Решение № 409 от 26.05.2009 г. по гр. д. № 224/2009 г., I г.о. и мн. др.* В производството по чл. 32, ал. 2 ЗС обаче, участие следва да вземат всички носители на правото на собственост върху имотите, чието разпределение се иска. Това е така, защото съсобствениците имат качеството на необходими задължителни другари, доколкото с решението се постига правна промяна, която засяга правата на всички другари. Не съществува колебание в съдебната практика, че в подобни хипотези съдът има задължението да следи служебна за надлежното извършване на процесуалните действия, вкл. за правилното конституиране на страните, респ. и служебно да предприема съответните процесуални действия за обезпечаване участието в процеса на всички необходими другари. В случаите, когато решението на първата инстанция е постановено, без да са взели участие всички лица, носещи легитимацията на необходими задължителни другари, е налице недопустимост (вж. в този смисъл *Решение № 95 от 02.07.2013 г. по гр. д. № 645/2012 г., I г.о.*).

Същевременно, с т. 6 на *Тълкувателно решение № 1 от 09.12.2013 г., ОСГТК*, беше възприето разбирането, че когато в първата инстанция не е бил конституиран задължителен необходим другар, постановеното съдебно решение се обезсилва и делото се връща на първия съд за ново разглеждане с участие на необходимия другар.

Относително към спора е и разбирането, че когато идеални части от недвижимия имот (имоти), предмет на разпределението по чл. 32, ал. 2 ЗС, са придобити в режим на съпругеска имуществена общност (СИО), и двамата съпрузи, като съсобственици, имат качеството на необходими задължителни другари (вж. отново цитираното по-горе *Решение № 95 от 02.07.2013 г. по гр. д. № 645/2012 г., I г.о.*). Тези основни постановки не са изоставени до сега, като с *Тълкувателно решение № 3 от 29.06.2017 г. по т. д. № 3/2016 г. на ОСГК на ВКС* е изяснено още, че задължителното необходимо другарство е уредено като изключение само в изрично предвидените от закона случаи: например при спорове за установяване на произход по [чл. 68](#) и [69 СК](#), при процесуална субституция по [чл. 26](#), ал. 4 ГПК /например [чл. 134](#), ал. 2 ЗЗД/ и др., както и когато естеството на спора налага това, защото с решението се постига правна промяна, която засяга правата на всички другари: например при иск за изкупуване по [чл. 33](#), ал. 2 ЗС, при спорна съдебна администрация по [чл. 32](#), ал. 2 ЗС за разпределяне ползването на съсобствен имот, при съдебна делба, при която участието на всички съсобственици е условие за действителност на делбата, и др.

Горните принципни положения, преценени във връзка с данните, изведени при анализа на материалите по настоящото дело, дават основание да се приеме, че договорът, обективиран в нотариален акт № 157 от 15.07.2015 г., том II, рег. № 3745, издаден по нот. дело № 297/2015г. на нотариус Л.С., с рег. № 527 и с район на действие – ДРС, легитимира ищецът Е. Д. като собственик, закупил недвижим имот,

представляващ 5/6 ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 04220.55.77.4 по КККР на с. Бистрица, общ. Дупница, представляващ втория жилищен етаж, с идентификатор 04220.55.77.4.2. В предмета на сделката като „прилежащи части към самостоятелния обект” били включени още съответните идеални части от общите части на сградата, както и 5/12 ид.ч. от поземеления имот, в който е била построена. Предмет на сделката е и правото на собственост върху 5/6 ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 04220.55.77.3, преустроена в компютърна зала за обществено ползване.

Няма спор по делото, а и съгласно представено заверено копие от Удостоверение за сключен граждански брак №292853, издадено от Община Дупница на 04.07.2004 г., се констатира, че същият към момента на придобиването на посочените в предходния абзац имотни права (15.07.2015 г.) се е намирал в брак с лицето Ц.В.Д., като няма данни този брак да е бил прекратен преди този момент, а и понастоящем. Ето защо следва да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 21, ал. 1 СК - придобитите имуществени права са притежание на семейството в режим на съпружеска имуществена общност, а естеството ѝ налага съвместна процесуална легитимация, следователно и задължително другарство, по искове, предявени от и срещу съпрузите за собственост или вещни права върху общите вещи, както и по искове за потестативни права, предизвикващи промяна в принадлежността или обремеността на общите вещи - така Решение № 431/08.11.2010 г. по гр. д. № 439/2010 год.на ВКС, II г.о. и Решение № 192/15.07.2010 год. по гр. д. № 716/2009 год. на ВКС, IV г. о. и др. И т.к. задължителният необходим другар е ищец /активно другарство/, искът не може да бъде предявен без негово участие - така [решение № 139 от 05.11.14 г. по гр. д. № 3024/14 г. на ВКС, II ГО](#); [решение № 256 от 27.06.11 г. по гр. д. № 912/2010 г. на ВКС, I ГО](#); [решение № 95 от 02.07.2013 г. по гр. д. № 645/12 г. на ВКС, I ГО](#) и [решение № 275 от 30.10.2012 г. по гр. д. № 444/12 г. на ВКС, II ГО](#). В този смисъл и въз основа на правомощията си по [чл. 7, ал. 1 ГПК](#), първоинстанционният съд е следвало да остави без движение производството и да даде ясни указания на ищеца за отстраняване на нередовностите в исковата молба и, ако претенцията не бъде предявена наред с неучастващия задължителен другар, да прекрати производството. Като не е сторил това е допуснал делото да бъде разглеждано без участието необходим задължителен другар, което обосновава приложението на чл. 270, ал. 3 от ГПК, водещо до обезсилване на първостепенния съдебен акт и връщане на делото на районния съд за извършване на следващите се процесуални действия по надлежно конституиране на страните и за разглеждане на делото при участие на всички страни, имащи качеството необходими другари в производството по [чл. 32, ал.2 ЗС](#).

По разноските:

Не се налага произнасяне на този етап от производството досежно разноските, т.к. с въззивното решение не се разрешава спорът по същество. (виж Определение № 673/14.11.2017 г. по ч. т. д. № 2686/2017 г. на II-ро т. отд. на ВКС).

По обжалваемостта:

Решението може да се обжалва пред Върховния касационен съд при наличието на касационните основания по [чл. 280, ал. 1 от ГПК](#), в едномесечен срок от връчването му на страните (арг. [чл. 280, ал. 3 ГПК](#)).

Ръководейки се от изложените съображения, КОС, ГО, III-и въззивен състав

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 600/21.12.2022 г., постановено по гр.д. № 1723 от описа на Районен съд – Дупница за 2022 г. **и**

ВРЪЩА делото на същия съд за ново разглеждане от друг състав, от фазата на проверка за правилното конституиране страните, които следва да участват в производството.

Решението **подлежи** на обжалване пред Върховния касационен съд на Република България в 1-месечен срок, считано от връчването на препис на страните по делото.

Препис от съдебния акт **да се връчи** на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____